

„2det Bidrag til et Fort paa Middelgrunden til 9 Mill. Kr. Hertil forlangtes paa Finanslovsforslaget 3 Mill. Kr., Beløbet nægtedes af Folketinget, men genoptoges af Landstinget og gik over i det ministerielle Budget.“ Det uvæsentlige, skal jeg i Parentes bemærke, er det ministerielle Budget, thi det, det kommer an paa, er den foreløbige, af Kongen underkrevne Lov, ikke det ministerielle Budget. Dette kan suppleres med yderligere Udsærdigelser, saa længe det blot ikke overstrider Bevillingerne i den af Kongen underkrevne Lov. Dette var inden for Budgettet, men i samme Requantab findes der uden for Budgettet: „1ste Bidrag til et Fort paa Middelgrunden til 9 Mill. Kr. Hertil er anvendt 802,271 Kr. Nærmere Redegørelse forventes, naar Arbejdet er fuldført. I øvrigt henvises til Post 8 i Betænkningen.“ Det er alt, hvad Statsrevisorerne havde at bemærke. Det er ret karakteristisk at se, at inden for Budgettet har man 2det Bidrag, uden for Budgettet har man 1ste Bidrag, som er afholdt det foregående Aar. Tager man det følgende Statsregnskab for 1892—93, vil man der finde under § 26. IV. Post 25: „Til Anlæg af et Fort paa Middelgrunden. Forberedelse til Oversvømmelse af Lyngby Enge. Til Fuldførelse af Fortet ved Fortunen. Til Fuldførelse af Befæstningsanlægene paa Gladsaxe-Plateauet. Paa disse Poster ere forbrugt henholdsvis 1,459,160 Kr. 28 D., 50 Kr., 213,002 Kr. 3 D. og 240,797 Kr. 29 D. Nærmere Oplysninger om disse Arbejder og Redegørelse for de anvendte Beløb vil blive meddelt til Statsregnskabet for det Finansaar, i hvilket Fuldførelsen finder Sted.“ Naar der altsaa findes den Slags Udgifter uden for Budgettet, er det, som jeg siger, ikke andet, end hvad der er forekommet i stort Omfang formelt paa anden Maade i Statsregnskabet og Betænkningen. Det er ikke andet, end hvad der — ganske vist i mindre Omfang — realiter ogsaa finder Sted paa de andre Budgetter. Naar Statsrevisionen ikke har gjort Betragtninger der-ved, er det, fordi det er Gengangere, der tidligere have været behandlede, og naar Statsrevisionen ikke har gjort nogen Bemærkning dertil, er der, som jeg siger, ingen Grund for Udvalget til at gaa ind derpaa. Der er i Virkeligheden her ikke noget, der er særligt eller noget, man særlig har Grund til mere at raabe: Al og ve over end saa meget andet.

Det. Hansen: Den ærede Ordfører har selvfølgelig Ret i, at lignende Poster som de, jeg fremhævede paa § 26, og som

vare betegne som „uden for Budgettet“, have været opførte paa tidligere Statsregnskaber, og at Statsrevisorerne, i alt Fald nogle af dem, efter i sin Tid at have gjort deres Indsigelser, til sidst ere ophørte med disse. Den ærede Ordfører siger, at det ikke er andet end Gengangere. Ja, men Gengangere ere noget meget sælt noget, og paa dem, der ikke ere vante til at se Gengangere, f. Eks. et nyt Medlem af Statsrevisionen, maa naturligvis dette, at der paa een Gang opdukker saadan en hel Mængde Gengangere, gøre et meget rystende Indtryk. Fordi nu de Statsrevisorer, som en Gang ere blevne vante til at se disse Gengangere, finde sig i det, fordi de have faaet haard Hud, derfor skulle vi andre, der møde lidt friskere, ikke være afskaarne fra at tørse os, naar vi se saadanne Gengangere. Saa siger den ærede Ordfører: Ministerierne have forlangt Pengene paa Finansloven, de have bedt og tigget om dem, men de ere blevne dem nægte; hvad kunde de saa gøre andet end tage Pengene selv? Der er en Udvej: De kunde lade være at tage Pengene. Den Ting er ganske simpelt, og det havde maatte været mere konstitutionelt og mere økonomisk. Jeg har i øvrigt kun fremhævet hele dette Forhold for at vise, til hvilken Konsekvens man nødvendigvis kommer, at naar man regerer mod Rigsdagens eller et enkelt Tings Dulle og Vilje, kommer man til at aflægge et Statsregnskab, hvorpaa der maatte staar Millioner, for hvilke der ikke kan paavises den allermindste Hjemmel.

Konseilspræsidenten og Udenrigsministeren (Reedtz-Thott): Jeg skal ikke følge det ærede Medlem, som nu satte sig, ind paa de Betragtninger af konstitutionel Natur, som han har fremført her, da jeg ikke tror, at det i Virkeligheden fører til nogen Gavn, at vi fordybe os i Spørgsmaal, som tilhøre en allerede afluttet Periode, og som forhaabentlig ikke ville blive tagne op igen paa den Maade. — Med Hensyn til de Ting, som særlig angaa Udenrigsministeriet, skal ogsaa jeg henholde mig til, hvad der fra min Side er sagt ved denne Sags Forhandling i Samlingen 1893—94, hvilket viser, at der mellem Udvalget og Ministeriet er fuld Overensstemmelse i Opfattelsen af det paagældende Forhold, idet man, naar de Personer, som i dette Øjeblik have disse Understøttelser, lidt efter lidt gaa bort, da ikke vil gaa videre i den samme Form.

Finansministeren (Lüttichau): Blandt de Spørgsmaal, som den ærede